

סעודת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 24
פרשת תרומה
ד' אדר
שנת ה'תשפ"ג

פרשת כי תצא

זכיתי להשתתף בשבת פרשת כי תצא בסעודה אצל הראש ישיבה שליט"א, זו הייתה סעודה מפוארת הרבה יותר מהרגיל, הרגישו כל כך את השמחה והתעלות ממש מעין עולם הבא.

התמונה האמיתית

כשהגעתי כבר ישבו כולם סביב השולחן הערוך, הראש ישיבה היה לבוש כבר עם הקפוטסה הלבן זהב וכל הילדים מסביב, והיה שם שמח התינוק בכה, והראש ישיבה היה צריך לעשות שלום בין כמה ילדים שרבו ביניהם, אמר הראש ישיבה לאחד האורחים חתן מארץ ישראל: "זה בכלל שונה כשרואים את הראש ישיבה על הבמה נושא דרשה, משרואים את הראש ישיבה בבית עם אשתו והילדים... הא?".

לעזור בסעודה

הראש ישיבה אמר לכלתו שהשבוע היא תצטרך לעזור הרבה ל'אמא' כי הבת של הראש ישיבה נסעה לשבת. שרו זמירות ואחר כך הריח הראש ישיבה בשמים כי לא היה הדסים, והראש ישיבה שלח את הבשמים לכל הנוכחים לפי הסדר מהמבוגר לצעיר.

מורת רוח בסעודה

היה כתוב בעלון קרית ברסלב במדור סעודה עם הראש ישיבה שאחד מילדי הראש ישיבה לא היה שמח והפגין מורת רוח, ואיך שהראש ישיבה שימח אותו. אותו ילד הסתובב עם העלון והראה לכמה נוכחים, תסתכלו כתוב כאן עלי, שהפגנתי מורת רוח... זה בושות... ואשתו של הראש ישיבה אמרה לו, למה אתה צריך להראות להם, אף אחד לא יודע שזה אתה, אתה עושה בושות לעצמך...

קרא לו הראש ישיבה וסיפר לו סיפור,

שהיה פעם אדם שקרא את מישהו לדין תורה כי הוא בייש אותו ברבים. מה הייתה הסיפור? המישהו הזה נכנס למקווה והכריז: אני סופר עד שלוש, והטיפש יצא מיד! יצאתי משם וברחתי מיד כי התמלאתי כולי בבושות... והראש ישיבה סיים את הסיפור, מי אמר לו לצאת? הוא לבד בייש את עצמו.

מותר להשתמש בשבת עם צבת?

הבקבוק של המיץ ענבים התקמט למעלה, ולא יכלו לפתוח את הבקבוק. הראש ישיבה ניסה אבל זה לא הלך, אמר הראש ישיבה שיביאו צבת ועם הצבת פתח הראש ישיבה את הבקבוק. והראש ישיבה הסביר שכלי שמלאכתו לאיסור מותר להשתמש בו לצורך גופו או מקומו, דהיינו אם צריכים להשתמש בו, או אם צריכים את המקום שהכלי מונחת עליו מותר לטלטל את הכלי. הראש ישיבה אמר: "ילדים תסתכלו טוב על מה שאני עושה וכך תדעו מה לעשות אחרי החתונה. אם לא תסתכלו, אתם לא תדעו מה לעשות אחרי החתונה." והילדים התבוננו איך הראש ישיבה מטפס מהגביע שלוש טיפות מים לתוך הבקבוק של המיץ ענבים, ואחר כך מילא את הגביע מהבקבוק. הראש ישיבה הביט מסביבו ושאל, מי ירים השבוע את הגביע? והראש ישיבה כיבד את אחד האורחים להרים את הגביע.

והראש הכריז: "ילדים עכשיו צריכים לעמוד מאוד יפה ובדרך ארץ, כי כל המלאכים נמצאים כאן, והשם גם נמצא כאן." והראש ישיבה קידש.

אחר כך נעמדו הילדים בשורה על יד הכיור והראש ישיבה נטל ידי כולם. הראש ישיבה בירך המוציא וחילק פרוסת חלה לכולם. והראש ישיבה אמר לאחד הילדים: "לך למטבח ותכניס את צלחות הדגים, כדי שאמא לא תצטרך לקום."

ללמד את הילדים לבהש בדרך ארץ

שני ילדים קטנים רצו רוטב עגבניות, והתחילו לצעוק 'אני רוצה רוטב עגבניות! תביא לי רוטב עגבניות!' וכך הם צעקו עוד פעם ועוד פעם. אמר להם הראש ישיבה: "אי אפשר לצעוק כך בסעודה, רק צריכים לבקש יפה באו נראה איך אתם מבקשים יפה, ואז תקבלו." אבל הם נשארו שותקים.

המחיש להם הראש ישיבה איך לבקש יפה, והראש ישיבה אמר לאחד: "אתה יכול בבקשה לשלוח אלי צלחת עם רוטב עגבניות?" והוא נתן את הצלחת לראש ישיבה. אמר הראש ישיבה לילד: "אתם רואים? אני ביקשתי יפה קיבלתי." והראש ישיבה אמר להם שאם הם יבקשו יפה הם יקבלו, אבל הם נשארו שותקים והראש ישיבה באמת לא נתן להם.

אחד הילדים הלך בבכי לאמא שלו, אשתו של הראש ישיבה, וביקש ממנה שהוא רוצה רוטב עגבניות. היא לא השתתפה במה שקרה לפני זה, והיא ביקשה מאחד הילדים שיתן לילד הזה את הרוטב, אמר הראש ישיבה: "את חושבת שאני לא רוצה לתת לו? אני נותן לו בחפץ לב. אני רק רוצה ללמד אותו שאי אפשר לצעוק, צריכים לבקש יפה."

לבהש על ילדים כשרים

באמצע אמר הראש ישיבה: "אוי! שכחו משהו!" כולם השתוממו את מה שכחו? אמר הראש ישיבה 'שכחו להגיד "לכבוד שבת קודש!"

המלמד של אחד הילדים השתתף שם בסעודה, והוא סיפר לראש ישיבה שהילד מאוד טוב בכיתה. והראש ישיבה חזר על זה בקול, כדי שאשתו גם תשמע מהנחת, והראש ישיבה סיפר שכל שבוע אנו בוכים ומבקשים מהשם על ילדים כשרים. בכל פעם שפותחים את ארון הקודש מה אתה חושב אני מבקש מהשם? אני מבקש שיהיה לנו ילדים כשרים.

אצלכם גם בוכים?

שרו זמירות והגישו את המרק, ההגשה של המרק הייתה מכובדת, עם תחתית של צלחת גדולה, והראש ישיבה שאל

"אוי! שכחו

משהו!

כולם

השתוממו

את מה

שכחו?

אמר הראש

ישיבה

'שכחו

להגיד

"לכבוד

שבת

קודש!"

את האורחים, אצלכם גם עושים כך? אצלכם גם מגישים את המרק עם כזה צלחת יפה מתחת?

כמה מהילדים בכו, כל ילד על משהו אחר, אחד כי הוא קיבל מכה, אחד סתם ככה.. והראש ישיבה פנה לאורחים ושאל: אצלכם גם בוכים? אצלנו בכי זה כמו מוזיקה. לא מתרגזים כשהילדים בוכים, זה נשמע כמו מוזיקה.

והראש ישיבה האכיל לילד הקטן מרק, וגם האכיל את נכדו של הראש ישיבה שהיה שם בשבת. היה לראש ישיבה הרבה סבלנות, אחד הילדים אמר שהוא רוצה מרק, אבל כשהראש ישיבה קירב את הכפית עד לפיו הוא החליט שהוא לא רוצה לאכול. וכך היה כמה פעמים שהוא עוד פעם ביקש מרק ועוד פעם לא רצה לאכול, עוד פעם ביקש מרק ועוד פעם לא רצה לאכול.

התינוק הקטן יחזקאל בכה, אמר הראש ישיבה לאשתו, את יכולה לשלוח אותו אלי, אני רוצה להאכיל אותו, והראש ישיבה האכיל גם אותו מרק והוא נרגע.

בייג' או בעיג'ל

אחר כך הראש ישיבה סיפר את סיפורי התפילות מהדפי הקשר שהילדים הביאו מהתלמוד תורה, אחד הילדים ביקש מהשם שהוא יקבל מהמלמד שלו

כרטיסים כחולים.

והראש ישיבה סיפר כשהוא היה מלמד הוא היה מחלק כרטיסים, וכשאספו 100 כחולים, קיבלו כרטיס אדום, וכשאספו מאה כרטיסים אדומים קיבלו כרטיס כתום, וכשאספו כבר 100 כרטיסים כתומים קיבלו... לטיפה מהמלמד!

הראש ישיבה רצה להדגיש זאת, שלא צריכים לחלק דברים גדולים כדי שהילדים יהיו מאושרים, והראש ישיבה אמר שהוא לא עשה את זה עם ילדים קטנים, רק עם גדולים עם בחורים בכתה ט'...

הראש ישיבה הקריא עוד סיפור מתפילה מילד שביקש מהשם שיקבל בעיגל חמאה והשם עזר לו. והראש ישיבה

והראש ישיבה עשה את עצמו עוד פעם בתקיפות ואמר 'בבית הזה אי אפשר לפרק משחקים'. הקטע המעניין היה שהילד הזה שהתלוננו עליו לא היה שם בכלל, והראש ישיבה רק אמר את זה כדי להרגיע את הילד שבא להתלונן שכבר דואגים לזה...

סעודה שמחה

הראש ישיבה שר זמירות, באמצע נכנסו הילדים מחופשים, אחד עם כובע מעניין, אחד עם מטפחת משונה, והם היו נראים מאוד משעשעים, כשבידיהם החזיקו כמה בובות דוב. והראש ישיבה שר איתם את השיר החדש 'א מחי' א גרויסע משפחה, יעדע בייבי נאך הצלחה. {איזה כיף משפחה גדולה, כל תינוק עוד הצלחה.} והראש ישיבה מאוד שמח איתם, ונתן להם הרבה תשומת לב.

ואחר כך שיחק הראש ישיבה עם הילדים משחק שמח, הוא לקח את המגבת שלו, קיפלו וזרקו על אחד הילדים. והראש ישיבה ביקש בחזרה את המגבת, הוא אחז את זה ביד וכיון אותו הלוך וחזור מול ילד, וזרק את זה על ילד אחר. ביקש את זה בחזרה, ועשה את עצמו כאילו הוא הולך לזרוק את זה על ילד שני, וכל הילדים ביקשו שהפעם יזרוק את זה עליהם, פתאום זה התעופף על שלישי. וכמה פעמים כן זרק את זה הראש ישיבה על הילד שכיון נגדו. זה היה מאוד שמח, הילדים צחקו ושמחו. שמת לב לדבר מעניין, שבאמצע המשחק אחד הילדים רצה לזרוק את זה בחזרה על הראש ישיבה. והראש ישיבה לא הרשה לו ולימד אותו שזה לא דרך ארץ ואי אפשר לעשות כך לאבא. והראש ישיבה ביקש את זה ממנו בחזרה והמשיך במשחק.

לאכול בדרך ארץ

ועכשיו הכניסו את הבשר, הקוגל והפתיתים. והראש ישיבה ביקש מאחד הילדים שיכניס את הבשר הקר {פסטרמה}, ושנים מילדי הראש ישיבה חטפו שתי חתיכות ואכלו בתיאבון גדול בעמידה ובשתי הידיים... והראש ישיבה אמר להם בקפידה שיאכלו בדרך ארץ, שיתיישבו, ויאכלו בעדינות. והראש ישיבה סיפר להם שיש אנשים שמתגרשים בשביל זה, אם לא אוכלים בעדינות יכול להיות שבעלך/אשתך יתגעלו ממך... והראש ישיבה לימד אותם לאכול בעדינות ובדרך ארץ.

הראש ישיבה עושה זמן לכה

הראש ישיבה סיפר אודות הפירוש החדש על ליקוטי מוהר"ן 'שפתי תפתח' שיוצא עכשיו. שזה נכתב כל כך יפה וברור שאפילו

שאל את המלמד, בעיגל חמאה או בייגל חמאה? המלמד שבא מארץ ישראל ענה שהוא אמר בייגל, אבל הילדים תיקנו אותו 'לא המלמד, קוראים לזה בעיגל' אמר לו הראש ישיבה בחיוך, 'אל תיפול לפני הילדים...תגיד להם, שאצלנו קוראים לזה בייגל'.

הראש ישיבה סיפר שכשהוא לוקח את הילדים שלו למקוה בערב שבת הוא משמח אותם וכשלוששים את הציצית הוא שואל אותם, אתה רוצה את הציציות בחוץ כמו חסידים או להכניס את זה למכנסיים כמו המודרניים? מה אתה אוכל בשבת, סעודת שבת או ארוחת צהרים בשבת, או ארוחה בשבת? אתה אוכל טשולנט או טשאהלנט?

לא לדבר ניבול פה

אחד הילדים של הראש ישיבה אמר לשני מילה לא יפה שהילדים משתמשים בו בתלמוד תורה כשהם מתרגזים, אמר לו הראש ישיבה בתקיפות 'אני לא רוצה עוד פעם לשמוע ממך את המילה הזאת'. המלמד החדש שאל את הראש ישיבה מה באמת הפירוש של המילה? כי הילדים אומרים את זה כל היום בתלמוד תורה, אמר לו הראש ישיבה שזה מילה מגונה שהילדים משתמשים בזה.

והוא המשיך לשאול את הראש ישיבה מה הוא באמת צריך לעשות כשילדים מדברים מילים מגונות בכיתה, לדוגמה הוא שמע שילד אומר מילה של ניבול פה, אבל הילד אפילו לא מבין מה הפירוש של זה, והוא לא עשה כלום כי הוא לא ידע מה לעשות. אמר לו הראש ישיבה, לא, את זה צריך לעצור מיד. והמשיך הראש ישיבה, אולי עוד לא יודע הילד שאסור להגיד את המילה הזאת, צריכים קודם להזהיר אותו ובפעם הבא לשלוח אותו למנהל.

והוא המשיך לשאול את הראש ישיבה, איך נותנים סתירה? איפה נותנים סתירה, על הפנים? על הידיים? אמר לו הראש ישיבה תשאל את המנהל ר' מרדכי נרו יאיר, תיקח אצלו פרקטיקה, הוא לקח אצלי פרקטיקה, והיום הוא מחנך גדול.

והראש ישיבה המשיך: תספר להם סיפורים מר' אלימלך ור' זושא, מהבעל שם טוב הקדוש, זה יבעיר אותם שיהיו יהודים כשרים.

בבית הזה אי אפשר לפגוע

אחד הילדים ששיחק במשחקים בא להתלונן: אבא הילד ההוא פגע בי! אמר הראש ישיבה בתקיפות לחלל החדר 'בבית הזה אי אפשר לפגוע'. והילד נרגע, והלך בחזרה לשחק, מאוחר יותר הוא חזר להתלונן, אבא הילד ההוא מפרק לי את המשחקים,

והראש ישיבה אמר כל הזמן יש לי רחמנות גדולה על בני ישראל.. כדי להזכיר לנו שצריכים ללכת להפצה, שעוד יהודים ידעו גם מהעצות המאירות של רבינו הקדוש.

הילדים רצו גם לקחת קרחונים ולרקוד עם זה, אבל הראש ישיבה אמר להם: 'כל הילדים מניחים יפה בחזרה את הקרחונים' אבל הילדים לא צייתו, והראש ישיבה אמר: 'אם לא מצייתים אין קרחונים'. והראש ישיבה החזיר את הקרחונים על השולחן וכיסה אותם עם מגבת ובירכו.

אחר כך הוציא הראש ישיבה בחזרה את הקרחונים ואמר: 'שמי שיספר סיפור מתפילה יוכל לקבל קרחון.

בדיחות בסעודה

אחר כך נהיה שמח מאוד, הראש ישיבה והילדים אמרו בדיחות וצחקו וצחקו... הראש ישיבה שאל: איזה דבר שזורקים אותו למעלה וזה נשאר עומד? {עומד = שטיין} התשובה {אבן=שטיין}... איזה דבר שזורקים ללמעלה וזה נשאר תקוע? {תקוע=שטעקן} התשובה {מקל=שטעקן}...

פעם היה אדם שבא אל הרופא והתלונן בפניו שבכל פעם שהוא שותה תה כואב לו חזק העיניים. אמר לו הרופא שיראה לו איך הוא עושה תה. האיש עשה תה ולקח כפית כדי לערבב את הדבש בתה, וכך הוא המשיך ושתה את התה עם הכפית בכוס שדקר לו בעיניים והכאיב לו מאוד.. והראש ישיבה חיקה את זה עם כפית וכוס, וכל הילדים צחקו...

היה בן אדם שלא היה לו מה לעשות, והיה בא כל יום לרופא להתלונן על משהו אחר שכואב לו. פעם אחת עברה כמה ימים שהאיש לא הגיע לרופא, וכשהוא בא בפעם הבא שאל אותו הרופא, מה קרה בשבוע שעבר שלא באת? והוא ענה שבשבוע שעבר

הוא לא הרגיש טוב ולכן הוא לא בא לרופא... וכך סיפרו עוד דברים ובדיחות שאני כבר לא זוכר אותם, אבל היה שם שמח מאוד, אני מודה להשם יתברך שיכולתי להשתתף בסעודה מפוארת ונעימה כזאת, אני מקווה שהקוראים של הגליון קרית ברסלב יהנו מזה וגם ילמדו מזה דברים יפים.

ילדים יכולים להבין את זה. סתם כך מכתבים אני כותב כל היום, אבל הפירוש על ליקוטי מוהר"ן את זה אני כותב רק כשרגוע לגמרי, צריכים להיות בריכוז מלא, מתי? ביום שישי אחרי הצהריים כשהילדים ישנים...

הראש ישיבה דיבר גם על זה, שיש אנשים שעושים דיסקים, ויש אנשים שכותבים מכתבים, יש אנשים שמוציאים ספרים, ויש אנשים שעושים שידוכים, יש אנשים שעושים שלום בית, ויש אנשים שמנהלים ישיבה, או תלמוד תורה, או בית חינוך לבנות, אבל הראש ישיבה צריך לעשות לו זמן להכול... אני כבר לא זוכר את כל מה שהראש ישיבה פירט, אבל תפסתי את עצמי שאני צריך לבקש מהשם שלהראש ישיבה יהיה זמן וכוח לעשות הכול...

רחמנות על בני ישראל

בחור שאל את הראש ישיבה האם שהוא ילך למשפיע אחד שהוא היה מסתובב אצלו לפני שהתקרב, ושעכשיו הגיע לוילימסבורג, אמר לו הראש ישיבה שיעשה על זה התבודדות ושיבקש מהשם שידע מה לעשות.

ואחר כך נענה הראש ישיבה ואמר: 'יש לי רחמנות גדולה על בני ישראל'. והראש ישיבה סיפר: 'לפני שהתקרבתי לרבינו חיפשתי בכל מקום, הייתי רעב, האזנתי לכל שיחה בבית הכנסת, הייתי אצל כל אדמו"ר, חיפשתי וחיפשתי רציתי להיות יהודי כשר'. ואחר כך סיפר הראש ישיבה איך הוא נהיה מקורב לרבינו ונפתח לו עולם חדש, אני גם יכול לדבר אל השם... והראש ישיבה אמר כל הזמן 'יש לי רחמנות גדולה על בני ישראל...'

כדי להזכיר לנו שצריכים ללכת להפצה, שעוד יהודים ידעו גם מהעצות המאירות של רבינו הקדוש.

מכניסים את הקרחונים

הביאו את הקרחונים! כל הילדים באו בריצה כששמעו שמביאים כבר את הקרחונים, הראש ישיבה הכניס שתי שלוקים לשטריימל ורקד, וכל הילדים שמחו מאוד...